

натурдуваніе-то на много чловѣци у мене
 29 всякой день, и ^игрыжа-та за всички-тъ
 церкви. ^иКой изнемогана, та не изнемог-
 30 щамъ и азъ? Кой ся соблазнява и ся не
 распаламъ азъ? Ако трѣбва да ся хвалѣхъ,
 31 ^ище ся похвалѣхъ съ това косто принад-
 лѣжи на немощь-тъ ми. ^иБогъ и Отець
 на Господа нашего Исуса Христа, ^икойто
 е благословень въ вѣки, знае, че не лъ-
 32 жж. ^иВъ Дамаскъ областный-тъ управителъ
 на Царя Аретъ зѣ подъ стражъ
 33 градъ-тъ Дамаскъ, като искаше да мя у-
 лови; И прѣвъ прозорецъ по стѣнъ-тъ
 мя спустихъ съ кошъ, та избѣгнхъ отъ
 рждѣ-тъ му.

ГЛАВА 12.

1 Истинжъ не ми е за полжъ да ся хвалѣхъ,
 защото ще дойдъ до видѣнія и открове-
 2 нія отъ Господа. Знаѣхъ ^ивъ Христа едно-
 го чловѣка, който прѣди четиринадесетъ
 години, (въ тѣло-то ли, не знаѣхъ; вънъ
 3 отъ тѣло-то ли, не знаѣхъ; Богъ знае;) ^и
 възхытенъ бы до трето-то небе. И та-
 4 къвъ единъ чловѣкъ знаѣхъ, (въ тѣло-то
 ли, вѣнъ отъ тѣло-то ли, не знаѣхъ; Богъ
 5 знае;) Че бѣ възхытенъ ^ивъ рай, и чу
 словеса неизреченны, които не е простено
 чловѣку да ты говори. Съ такъвъ чло-
 6 вѣкъ ще ся похвалѣхъ, а ^исъ мене ся нѣма
 да ся похвалѣхъ, освѣнъ съ немощи-тъ си.
 7 Защото ^иако поискамъ да ся похвалѣхъ,
 безумень не ще бѣдъ; понеже ще режъ
 истинжъ; но свѣнъ ся да не бы помы-
 8 слилъ нѣкой за мене повече отъ каквото
 9 мя види, или чуе отъ мене. И за да ся
 не прѣвзносіжъ за прѣмногото открово-
 10 ненія даде ми ся ^итѣрихъ въ плоть-тъ ми,
^иангелъ Сатанинъ да мя мжчи, за да ся
 не прѣвзносіжъ. ^иЗа това ^инѣщо три пѣти
 ся молихъ Господу, да го отмахне отъ
 11 мене; И рече ми: Доволно ти е моя-та
 благодать; защото сила-та ми въ немощь
 ся показува съвършенна. И тѣй съ крайно
 благодареніе по добръ ^ище ся похвалѣхъ
 въ немощи-тъ си, ^иза да ся вси ли въ ме-
 10 не сила-та Христова. За това ^иблагода-
 рень оставамъ въ немощи, въ укоренія,
 въ нужди, въ гоненія, въ притѣсенія за
 Христа; ^изащото когато съмъ немощень,
 11 тогази съмъ силенъ. ^иСтанѣхъ безумень
 съ хвалби-тъ си; вы мя принудихте; за-

щото азъ трѣбуваше отъ васъ да ся прѣ-
 поржывамъ; понеже не ^исъмъ былъ по-
 12 доленъ отъ най пѣрвы-тъ апостолы, ^иако
 и да съмъ нищо. ^иЗнаковѣ-тъ на единъ
 апостолъ показахъ ся дѣломъ между васъ
 въ всяко тѣрпѣніе, съ съ знаменія и чуде-
 13 са и силы. Защото ^ивъ какво останѣхте
 по долни отъ други-тъ церкви, освѣнъ
 14 ^идѣто самъ азъ не вы отеготихъ? ^ипро-
 стѣте ми тѣзи неправдъ. ^иЕто третій
 пѣтъ съмъ готовъ да дойдъ при васъ, и
 нѣма да вы отеготѣхъ; защото ^ине искамъ
 ваше-то, но васъ; защото ^ине сж дѣлжны
 чада-та да събиратъ имотъ за родители-
 15 тѣ-тъ, но родители-тъ за чада-та. А пакъ
^иазъ съ крайнъ радость ще иждивѣхъ и
 цѣлъ ще ся иждивѣхъ ^иза души-тъ вы;
 16 ^исъвѣсѣмъ че, като вы обычамъ азъ пове-
 че, вы мя обычате по малко. Но тѣй да
 е, ^иазъ вы не отеготихъ, а като хитръ
 17 уловихъ вы съ измамжъ. ^иСпечалилъ ли
 съмъ азъ нѣщо отъ васъ чрезъ нѣкого
 отъ тѣзи които испроводихъ до васъ?
 18 ^иПримолыхъ ся Титу и съ него проводихъ
^ибратъ-тъ; Титъ ли приечали нѣщо отъ
 васъ? не съ истый-тъ ли духъ ходихмы?
 19 не въ исты-тъ ли стѣпкы? ^иПакъ ли ми-
 ните че ся оправдавамы прѣдъ васъ? ^иПрѣдъ
 Бога говоримъ въ Христа; ^ивсичко това,
 вълюбленни мои, е за ваше назиданіе.
 20 Защото ся боѣхъ да не бы, като дойдъ,
 да вы не намѣрихъ какъвто вы желаетъ, и
^иазъ да ся не намѣрихъ за васъ не какъвто
 мя желаете; да не бы *да има между васъ*
 распри, завиданія, гнѣвоуе, драженія,
 одумванія, шептанія, голѣмѣнія, бърко-
 21 тии: Да не бы кога дойдъ пакъ че ^имы
 смири Богъ мой при васъ, и оплачъ мно-
 зина ^икойто сж отъ напѣдъ съгрѣшили
 и не сж ся покаяли, зарадъ нечесотъ-тъ,
^иблудство-то и похотливость-тъ, които
 сж сторили.

ГЛАВА 13.

1 Ето ^итретій пѣтъ идъ при васъ; ^иотъ
 уста-та на двама или на трима свидѣтели
 2 ще ся подвѣрди всяка рѣчь. ^иИ прѣди
 рѣкохъ, и пакъ като че съмъ второй пѣтъ
 при васъ прѣдказувамъ, и нынѣ като не
 съмъ при васъ пишжъ ^ина тѣзи които сж
 изапѣдъ съгрѣшили, и на всички други,
 че, ако дойдъ пакъ, ^инѣма да пощадѣхъ;

а Дван. 20; 18 и др. Рим. 1; 14.
 б 1 Кор. 8; 13. 9; 22.
 в Гл. 12; 5, 9, 10.
 г Рим. 1; 9. 9; 1. Гл. 1; 23.
 д Гал. 1; 20. 1 Сол. 2; 5.
 е Рим. 9; 5.
 ж Дван. 9; 24, 25.
 з Рим. 16; 7. Гл. 5; 17. Гал. 1; 22.
 и Дван. 22; 17.
 к Лук. 23; 43.
 л Гл. 11; 30.
 м Гл. 10; 8. 11; 16.
 н Лев. 28; 24. Гал. 4; 13, 14.

о Ев. 2; 7. Лук. 13; 16.
 п Втор. 3; 23 до 27. Мар. 26; 44.
 и Гл. 11; 30.
 р 1 Пет. 4; 14.
 с Рим. 5; 3. Гл. 7; 4.
 д Гл. 13; 4.
 е Гл. 11; 1, 16, 17.
 ж Гл. 11; 5. Гал. 2; 6, 7, 8.
 з 1 Кор. 3; 7. 15; 8, 9. Евес.
 3; 8.
 и Рим. 15; 18, 19. 1 Кор. 9;
 2. Гл. 4; 2. 6; 4. 11; 6.
 к 1 Кор. 1; 7.
 л 1 Кор. 9; 12. Гл. 11; 9.

м Гл. 11; 7.
 н Гл. 13; 1.
 о Дван. 20; 33. 1 Кор. 10; 33.
 п 1 Кор. 4; 14, 15.
 к Фил. 2; 17. 1 Сол. 2; 8.
 л Рим. 10; 11. Гл. 1; 6. Кол.
 1; 24. 2 Тим. 2; 10.
 м Гл. 6; 12; 13.
 н Гл. 11; 9.
 о Гл. 7; 2.
 п Гл. 8; 6, 16, 22.
 к Гл. 8; 18.
 л Гл. 5; 12.
 м Рим. 9; 1. Гл. 11; 31.

а 1 Кор. 10; 33.
 б 1 Кор. 4; 21. Гл. 10; 2. 13;
 2, 10.
 в Гл. 2; 1, 2.
 г Гл. 13; 2.
 д 1 Кор. 5; 1.
 е Гл. 12; 14.
 ж Числ. 35; 30. Втор. 17; 6.
 з 19; 15. Мар. 18; 26. Иоан.
 8; 17. Евр. 10; 18.
 и Гл. 10; 2.
 к Гл. 12; 21.
 л Гл. 1; 23.